

§ 2. Indtil en ny Lov om Fredskovspligt udkommer, anses efternævnte Skove som Fredskov i Henhold til § 23 i Lov om Naturfredning:

I. I de sønderjydske Landsdele.

- a. De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser ved denne Lovs Ikrafttræden tilhørende Skove uden Hensyn til deres Oprindelse.
- b. De i Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 omhandlede Bønderskove.
- c. Alle andre Skove, om hvilke Skovejeren ikke kan godtgøre, at Skovgrunden først er blevet indtaget til Skovdyrkning efter Udstedelsen af Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784.

II. I det øvrige Land.

- a. De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser ved denne Lovs Ikrafttræden tilhørende Skove uden Hensyn til deres Oprindelse.
- b. Skove, der staar paa Jord, som i 1805 var skovbevokset, medmindre Skovejeren kan godtgøre, at Fredskovspligten efter Forordningen af 27. September 1805 § 14 senere er bortfaldet.
- c. Skove, der er anlagte paa Fæstebondejorder, som af Godsejeren er unddragne fra Bondebrug i Henhold til Bestemmelserne i Forordningerne af 8. Juni 1787 § 1 og 27. September 1805 § 11.
- d. Skove, paa hvilke der hviler Fredskovspligt ifølge tinglæst Deklaration.
- e. Skovstykker, som ligger omgivne af eller udfylder Indskæringer i Yderkanten af Skove, der falder ind under Litra b, c eller d, eller som danner Forbindelse mellem saadanne Skove.

§ 3. Retten til Færdsel i Skove, der staar aabne for Almenheden, omfatter kun Færdsel til Føds eller med Cykle. Færdsel med Husdyr, Heste- eller Trækvogne paa de gennem de nævnte Skove førende private Veje kan dog kun paadrage Ansvar, naar det ved Opslag er tilkendegivet, at Vejen er privat. — De ved denne Paragraf hjemlede Færdselsrettigheder gør ingen Forandring i de i §§ 5 og 12 i Lov om Jagten af 30. Juni 1922 anførte Bestemmelser.